

L. 4, c. 12

1018
1019

אוטוביוגרפיה

גולדית ב-26 בינואר 1929, בעיר האלה שבסוריה, למשפחה מוסרמית בעיר מדורי-דורוה. התחלתי את לימודי ב"חלמוד מורה" המקומי.

עליתי ארצה עם משפחתי בגיל 8. גדלתי בחל-אביב. למדתי בבית"ס ביאליק ובגמנסיה מרזליה, במקנה הספרותית. קיבלתי את פרס הגימנסיה על חיבור בשם "חורבן הגולה ובניין הארץ בספרות העברית החדשה". ב-1946 קיבלתי תעודת בגרות ויצאתי עם חברי לתנועת "התנועה המאוחדת" - למכתוב מגויסה, פלמ"ח, ככזו-גלרית.

במרס 1947 עלינו להתיישבות למרגלות כפר-גלעד; תקפנו את מעין-בדוף. נשלחתי ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים ולמדתי שם במנועה. התחלתי ללמוד על מר-אצופים מדעי-המורה וספרות עברית, אולם כעבור חודשיים אחדים פרשתי מלחמתי-השחרור. גייסתי לחזור אל חברי בגליל, אך אולצתי להישאר בירושלים בגלל המחסור בכוח-אדם בעיר. כפרתי היפוצ אה המלחמה בירושלים הנצורה - בנוסדרם, מוסדרה ובה מנדלבוים.

במהם בקרבות לא היה חלק מצוי ללימודים, שבתי למעין-בדוף וקיבלתי לידיי את קרד שאין טקנה אז מן המלבון. כריכוז מדיד עשימי שבע שנים, לא רבועים. בשנת 1950 נשאתי לאישה את חנה סוקל, ילידה וינה, שעלתה ארצה מארצ"ב. שנינו עסקנו באיגרון קבוצות-נוער יוצאי אטון-אפריקה במחנות תליות, במכתות לקיבוץ ובחדרתן. בעיקבות זה נשלחנו לצרפת כשליחיה "החלוץ" והדרכנו במכתרות קבוצות נוער שקמדו לעלות ארצה.

ב-1952 שבנו לארץ, עם בחנו המכורות. חזרתי אל האגון. כעבור זמן קיבלתי תעודת-נוער והוטל עליי להדריכה. נבחרתי למזכיר תעיוץ וכינתתי בתפקיד זה שנתיים. יצאתי ללמוד מורה ב"מדרשה לחינוך משותף" בבית-כרל. בטובי עסקתי בהוראה בבית-ספר יסודי ומיכוון ובנייתול בית"ס היסודי. בסוף 1955 התחלתי לנצל גם את "בית החינוך המשותף לעמק-החולה" - בית"ס תעיוץ באזורי טבו שופטים המטע קיבוצים ושלוחה מוסכים. כעבור שנתיים יצאתי ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים, הן שנתיים סימתי את לימודי המואר הראשון בחוגים ספרות ולשון עברית ומסרות אנגלית.

במשך שנים נשלחתי לכמה סליהויות קצרות, בהוסטרה תעיוץ. החטובט בינינון תימה מטעם אונסקו, להצגת אפריקה מורכרת צרמתי, כדי לעמוד על מבב הנוער והנצרות הנוער שם ולהביא תעודה לעפולה. כפרתי את סיבה מטנגאל, סאלי וגיניא, אל חוף-הטנאב, וולטה, קמ"ה, קאהרון, קונגו קינסאס וקונגו בראזאויל, וסימתי את מטעם כקניה ובמאלנאש. שליחיות אחרות היו מטעם "איחוד הנוצרים".

במשך כל השנים בעיקרון נהגתי לפג לכתוב פילישונים תיחוליים, שקראתי באיבוד במסיכות-המורה ובגנטי מורים. חיבורי כמה מחזות תיחוליים ותיגנתי אותם עם ילדים ועם מבוגרים. כתבתי מחזה לבר-מצווה בשם יחף - תמי תאיסיים במדבר יהודתן הוא שוכבל ע"י איגוד גיפוח החוכבים שליד המרכז להברוח ולחינוך של המסדרותן מוצג בכמה קיבוצים אפיקים, דננה, הנוטריס, דורוה, גיר-אליבו, המורים, הסוללים ועוד. ב-1984 יצאתי לאור חוברת שלי המפטיים, "תיחף" ותעיוץ, בהוצאת מוסד סאלד ותחלקת לנוער של מטרד תחינוך ותמרוה, "המסרית למדריך".

ב-1990 יצאתי לאור ספרי מרשון לילדים, קרחונים ותענוגים, בהוצאת "מטרה". קובצו בו טבעת סיפורים, תמיטת מהם מפורי רוקים ואגון. הוא נועד לקריאה לתקראת כפני ילדי-גן ולקריאה עמית של בני כיתה א'-ד'.

ב-1999 יצאתי לאור הספר נחמה - חייה של נקרה אפריקנית, סיפור לילדים ולנוער. הוא נועד לבני 9-15.

פרסמתי סיפורים לילדים ב"דבר לילדים" וב"בארץ שלנו" ומאמרים שונים בכתבי-העת של "איחוד קבוצות ותעיוץ".

אמנון שמו
(1969)

1018
1019